

יום כיפור AND ראש השנה ON והשיאנו OMITTING

One additional difference between ראש השנה and שלוש רגלים and on שמונה עשרה and on ראש השנה and יום כיפור concerns the line that begins: והשיאנו ה' א-להינו. Here is the paragraph as it appears today for the שלוש רגלים:

והשיאנו, י-י א-להינו, את ברכת מועדיך, לחיים ולשלום, לשמחה ולששון, כאשר רצית ואמרת לברכנו. קדשנו במצותיך, ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך, ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו י-י א-להינו בשמחה ובששון מועדי קדשך, וישמחו בך ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה י-י, מקדש ישראל והזמנים.

Here is the paragraph as it appears today for ראש השנה:

א-להינו וא-להי אבותינו מלוך על כל העולם כלו בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' א-להי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. ודברך אמת וקים לעד. בא"י מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הזכרון.

The line that begins: והשיאנו ה' א-להינו appears in the version of שמונה עשרה for ראש השנה in סדר רב עמרם גאון but not for יום כיפור. The words that are currently omitted are underlined:

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) סדר ראש השנה-אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' א-להי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה. והשיאנו ה' א-להינו את ברכת מועדיך לחיים בשמחה ובשלום כאשר רצית ואמרת לברכנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. ושבענו מטובך ושמחנו לבנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו ה' א-להינו בשמחה ובששון מועדי קדשך. ודברך אמת וקים לעד. בא"י מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הזכרון.

Why do we omit the line that begins: והשיאנו as part of שמונה עשרה and on ראש השנה and on יום כיפור? Let us first trace the source of the word: והשיאנו. The חזקוני¹ points to the following verse:

דברים פרק יב, כו'- רק קדשיך אשר יהיו לך ונדרריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה'.

Translation: Only that which you sanctified and that which you vowed, shall you take and bring with you to the place which G-d shall choose.

חזקוני דברים פרק יב, כו'- תשא ובאת אל המקום הוא שאנו אומרים בתפלה במועדות והשיאנו ה' אלקינו את ברכת מועדיך וכו'.

1. Rabbi Hezekiah ben Manoah lived in the 13th century in France or Provenzia. (Bar Ilan Digital Library)

Translation: Carry with you and go to the place that G-d will choose-that is what we mean when we say in Shemona Esrei on the holidays: V'Ha'Si'Ainu Hashem Elokeinu Es Birkas M'Odecha.

The words: וְהִשִּׁיאֵנוּ, י-י א-לְהִינוּ that follow: אֵת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ that follow: עוֹלָה רְאִיָּה, the sacrifice that was brought upon visiting יְרוּשָׁלַיִם during the רִאשׁוֹן, the first of the three holidays.

Because the obligation to visit יְרוּשָׁלַיִם and to bring an עוֹלָה רְאִיָּה are not required on רִאשׁוֹן, ראש השנה and יוֹם כִּיפּוּר, some omitted the whole line from the עֲשֵׂרָה for ראש השנה and for יוֹם כִּיפּוּר.

ספר המנהיג² הלכות ראש השנה עמוד שז'-אתה בחרתנו יעלה ויבוא, מלוך, והשיאנו. בכל צרפת אין אומ' והשיאנו בראש השנה וכיפור, לפי שברכת המועדי' לא נכתב' אלא בג' רגלים שנאמר עליהם איש כמתנת ידו, כך קבלתי מרבתי בצרפת. והשיאנו, מלשון (ויקרא כב', טז') והשיאו אותם והטעינינו, ויש אומ' כמו תשא ובאת.

Translation: *Ata Bichartanu, Ya'Aleh V'Yavo, M'Loch and V'Ha'Si'Ainu. Throughout France it is the practice to omit the line that begins: V'Ha'Si'Ainu on Rosh Hashonah and on Yom Kippur because the words: Birkas Ha'Moadim appear in the Torah only in relation to the Three Holidays. Concerning those days the Torah provides: Ish K'Matnas Yadav, each man according to his means. That is what I learned from my teachers in France. The word: V'Ha'Si'Ainu is derived from the words in the verse: allow them to bear. Others point to the following source: Carry with you and go to the place.*

Whether to recite the line of וְהִשִּׁיאֵנוּ as as part of עֲשֵׂרָה on ראש השנה and on יוֹם כִּיפּוּר followed geographic lines:

רא"ש מסכת ראש השנה פרק ד'-רבינו יצחק בר יהודה הנהיג במגנצא לומר והשיאנו בר"ה ויה"כ בשם רבינו אלעזר הגדול, וכן רבינו משולם שאל את פי ראש ישיבה שבירושלים והשיבו שאומרים והשיאנו בר"ה ויה"כ. והביאו ראיה מירושלמי דפרק הרואה. אבל גאון רבינו יצחק הלוי ז"ל הנהיג בגרמיי"ש שלא לומר לפי שברכת מועדים לא שייך אלא בשלש רגלים דכתיב ג"פ בשנה יראה, וסמך ליה איש כמתנת ידו כברכת ה' וגו'. וכן כתב רבינו שלתיאל דברכת מועדיך זהו קרבן חגיגה דכתיב ביה כברכת ה' א-לְהִיךָ, וזה אינו כ"א שלש פעמים בשנה ומטעם זה אין לומר: ואין אנו יכולין לעלות ולהראות לפניך אלא יש לומר אין אנו יכולין לעשות חובותינו לפניך³.

Translation: *Rabbi Yitzchok son of Yehudah followed the practice in Magenza to recite the line that begins: V'Ha'Si'Ainu both on Rosh Hashonah and on Yom Kippur quoting the custom in the name of Rabbi Elazar Ha'Gadol. In addition, Rabbi Meshbulem sought the advice of the head of the Yeshiva in Yerushalayim. He answered that the line that begins: V'Ha'Si'Ainu should be recited both on Rosh Hashonah and on Yom Kippur. They all cited as their source an excerpt from the Jerusalem Talmud found in the chapter that begins: Ha'Ro'Eh. However, the Gaon, Rabbeinu Yitzchok Ha'Levi, ז"ל, in Germaiz, followed the practice not to recite the line that begins: V'Ha'Si'Ainu on Rosh Hashonah and on Yom Kippur*

2. Rabbi Abraham ben Rabbi Nathan was born in Lunel, Provence, c. 1155 and died in Toledo, Spain in 1215.

3. This is a reference to the paragraph that begins: ומפני הטאינו.

להבין את התפלה

because in his opinion it was not appropriate to say the words: Birkas M'Odecha on any day other than on one of the Three Holidays because the Torah speaks of visiting Yerushalayim three times a year, and then follows it with the words: Ish K'Matnas Yado, each according to his means, etc. So too wrote Rabbi Shaltiel that the words: Birkas M'Odecha is a reference to the Chagiga (holiday) sacrifice as it is written: K'Virkas Hashem Elohecha-that is only three times a year. For a similar reason we omit the words: Ain Anu Yicholim L'Alos V'L'Ha'Ra'Os Lefanecha (in the paragraph that begins Mipnei Chata'Ainu). Instead we say: Ain Anu Yicholim La'A'Los Chovoseinu Lefanecha.

Although the רא"ש and other ראשונים refer to opinions that והשיאנו should be recited as part of שמונה עשרה on יום כיפור, it is difficult to point to a source which includes the practice. That some included והשיאנו as part of שמונה עשרה on ראש השנה is not difficult to find. It is still the practice today within נוסח רומא. They too include והשיאנו as part of שמונה עשרה only on ראש השנה and not on יום כיפור. In doing so they are following the opinion of the שבולי הלקט:

ספר שבולי הלקט⁴ סדר ראש השנה סימן רפ"ו—ולומר והשיאנו בראש השנה מצאתי במנהגות מגאנצא שנוהגין לאומרו ובלות"ר בראש השנה ויום הכיפורים רובם אומרים אותו. ורבינו יצחק בר יהודה זצ"ל בשם רבו ר' אליעזר זצ"ל אמרו כל ימיו ור' משולם ב"ר משה זצ"ל שאל את פי אריות יושבי ירושלים עיר הקודש והשיבו שאומרים והשיאנו. ומביאין ראיה מירושלמי דברכות פרק הרואה. והגאון ר' יצחק [לוי] זצ"ל ביטלו בוורמשא מפני שאינו יכול לומר את ברכת מועדך דברכת מועדיך לא כתיב אלא אש לש רגלים בלבד כדכתיב כברכת ה' א—להיך אשר נתן לך, וראש השנה לאו מן הזמנים הוא, דלא חתמינן מקדש ישראל והזמנים. ומנהג פשוט בידינו לאומרו בראש השנה אבל ביום הכיפורים אין אומרים אותו כלל.

Translation: I found a reference to reciting V'Ha'Si'Ainu as part of Shemona Esrei on Rosh Hashonah in a book that presents the customs of the city of Magenca. I also found that in Lotar, most would recite it as part of Shemona Esrei on Yom Kippur as well. Rabbi Yitzchok son of Yebudah in the name of his teacher, Rabbi Elazar, followed that practice his entire life. In addition, Rabbi Meshulem, son of Moshe, asked for advice concerning this issue from one of the great Rabbinic leaders in Yerushalayim. He answered that it was their practice to include the line which begins V'Ha'Si'Ainu. They each provide support for their practice from the Jerusalem Talmud, Maseches Brachos, the chapter that begins: Ha'Roeh. The Gaon, Rabbi Yitzchok Levy, in Worms, discontinued the practice because it was inappropriate to also say: Es Birkas M'Odecha, the blessing of Your holidays-those words are appropriate only on the Three Holidays based on the verse: Like the blessings that G-d bestowed upon you. Rosh Hashonah is not one of those holidays. The proof lies in the fact that we do not conclude the middle Bracha of Shemona Esrei on Rosh Hashonah with the words: Mikadesh Yisroel V'Hazmanim. It is the general practice in our locale to include the line that begins: V'Ha'Si'Ainu on Rosh Hashonah but not on Yom Kippur.

Why did some include והשיאנו as part of שמונה עשרה on ראש השנה but not on יום כיפור? ראבי"ה⁵ חלק ב'—מסכת ראש השנה סימן תקל"ז—ורבינו יצחק ברבינו יהודה הנהיג במגנצא

4. Rabbi Zedakiah ben Rabbi Avraham Ha-Rofe of the Anavim family was born in Rome ca. 1210 and died in 1275.

5. Rabbi Eliezer ben Rabbi Yoel Halevi, Ra'avayah, was born ca. 1140 in Mainz, Germany, and passed away in Cologne, ca. 1220. His father, Rabbi Yoel Halevi, and his grandfather, Rabbi Eliezer ben Rabbi Nathan (Ra'avan), were noted German

לומר והשיאנו בראש השנה וביום הכיפורים בשם רבינו אליעזר הגדול וגם רבינו משולם שאל את פי [ראשי] ישיבה בירושלים, והשיבו שאומר, והביאו ראייה לדבריהם מן הירושלמי דברכות. אבל הגאון רבינו יצחק הלוי הנהיג בוורמיישא שלא לאמרו, מפני שברכת מועדיך לא שייך אלא לשלש רגלים, כדכתיב שלש פעמים בשנה וגו', וסמיך ליה איש כמתנת ידו וגו'. ובתשובת מר שר שלום גאון זצ"ל כתב בראש השנה אומרים בשתי ישיבות בין בתפלה ובין בקידוש מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום הזכרון הזה, שהרי אלה מועדי ה' דריש ענינא וסוף ענינא וידבר משה את מועדי ה' קאי אכל (סוף) ענינא, אפסח ועצרת וראש השנה ויום הכיפורים וסוכות ושמיני עצרת, כולהו איתקשי להדדי לקרותן מועדי ה' מקראי קודש, וכתב זכרון תרועה מקרא קודש.

Translation: Rabbi Yitzchok son of Yehudah, in Magenza, followed the practice to recite V'Ha'Si'Ainu on Rosh Hashonah and on Yom Kippur citing the opinion of Rabbi Elazar the Great. He further based his practice on the report that Rabbi Meshulem asked the opinion of the head of the Yeshiva in Yerushalayim who answered him that it was their practice to do so. He cited support for the practice from the Jerusalem Talmud, Maseches Brachos. Nevertheless, the Gaon, Rabbi Yitzchok Ha'Levi in Worms did not follow that practice. He held that it was inappropriate to say: Birkas M'Odecha except on the Three Holidays since the Torah says: three times in the year etc. and continues with the words: each person according to his means. The Gaon, Rav Sar Shalom, wrote as part of one his Responses that on Rosh Hashonah in the two Yeshivos they would say in both Shemona Esrei and as part of Kiddush: Moadim L'Simcha Chagim Oo'Zmanim L'Sassone Es Yom Ha'Zikarone Ha'Zeh. That practice was based on the fact that the Torah begins that section with the words: Ailah Moadei Hashem, these are the holidays that G-d declared, and ends that same section with the words: Va'Yidaber Moshe Es Moadei Hashem, Moshe presented the particulars of the holidays that G-d declared. That means that all the holidays described between those two statements, Pesach, Shavuot, Rosh Hashonah, Yom Kippur, Succos and Shemini Atzeres were all deemed to be Moadei Hashem, Mikraei Kodesh. In that section the Torah declares that Rosh Hashonah is: Zichron Teruah, Mikra Kodesh, a day to blow Shofar, both for remembrance and because it is a holy day.

ושנינו במשנה על שני חדשים השלוחין יוצאין, על אלול מפני תקנת המועדות מקיש ראש השנה לסוכות. ומניין שנקרא חג? שנאמר בכסא ליום חגיגו (תהלים פ"א ה'). ומניין שנקרא שמחה? שנאמר וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם (במדבר י' י'), ואמר מר חדשכם כתיב וזהו ראש השנה. וגם בספר עזרא מצאנו שהיו בוכים בשובם מגלותם ואמר להם עזרא אל תעצבו כי קדוש היום לאדונינו ואמר אכלו משמנים ושתו ממתקים (וגו') (נחמיה ח' י'), כדי שתהא שנה טובה שמינה ומתוקה עליכם, ושלא תהיה כהן נכון לו, ודרשו רבותינו למי שלא הניח עירוב תבשילין, ופשוטו של מקרא למי שהיה בדעתו לצום מאתמול ולא הכין לו מאכל. מכאן שאין מתעניין בראש השנה. וכן הוא בירושלמי תענית רבי עקיבא אומר מתריעין ולא מתעניין, שכן מצאנו בראש השנה מתריעין ולא מתעניין. ובמסכת ערכין אמרינן בהדיא דראש השנה ויום הכיפורים איקרי מועד. ובסוטה גבי פרשת המלך אמרינן אי כתיב רחמנא במועד הוה אמינא ראש השנה דאיקרי מועד. והגאון רבינו שמואל בן חפני הכהן כתב נמי שכן המנהג בשתי ישיבות, והוסיף [לומר] שאם חל ראש השנה בשבת אומר מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום הזכרון הזה זכרון תרועה מקרא קודש, ואם חל בחול אומר את יום הזכרון הזה

להבין את התפלה

יום תרועה באהבה מקרא קודש: ואף על גב דהג הוא, יומא דרחמי הוא ואמרינן אבינו מלכנו.

Translation: And we learned in the Mishna that for two months, messengers were sent to announce the beginning of the month-for Elul, out of concern for the holidays-and no distinction is made between Rosh Hashonah and Succos. Moreover, we have proof that Rosh Hashonah is considered a holiday from the verse (Tehillim 81, 5): at the time appointed for our holiday. We further have proof that Rosh Hashonah is a day of joy from the verse (Bamidbar 10, 10): On the day of your joy and your celebration and on the first of each month-that includes Rosh Hashonah. In addition, the book of Ezra relates that Jews were crying when they returned from exile. Ezra urged them not to be sad because that day was a holy day before G-d. He further directed them to eat well and to drink well (Nehemia 8, 10) so that the new year would be a good and fruitful year. He also asked that they send gifts to those who did not have much. Our sages interpreted those words as meaning to anyone who had not set aside an Eruv Tavshilin. Nevertheless, the plain meaning of the words in the verse refer to those who had planned to fast on Rosh Hashonah and as a result had not prepared a meal for the holiday. That verse became one basis not to fast on Rosh Hashonah. So too we find in the Jerusalem Talmud, Maseches Taanis, that Rabbi Akiva said to blow Shofar on Rosh Hashonah but not to fast. So too we find that on Rosh Hashonah we blow Shofar and do not fast. In Maseches Erchin we find a specific reference to the fact that Rosh Hashonah and Yom Kippur are deemed to be Moadim, holidays, and in Maseches Sotah concerning the rules of the monarchy we learn that if the Torah had used the word: Moed, we would have understood that Rosh Hashonah was one of the holidays intended by that word. The Gaon Rabbi Shmuel, son of Chofni Ha'Kobain, wrote that so was the custom in the two Yeshivos and added that if Rosh Hashonah falls on a Shabbos we say: Moadim L'Simcha Chagim V'Zmanim L'Sasson Es Yom Ha'Zikaron Ha'Zeh Zichron Teruah Mikra Kodesh and if Rosh Hashonah falls on a weekday we say: Es Yom Ha'Zikarone Ha'Zeh Yom Teruah B'Ahavah Mikra Kodesh. Although Rosh Hashonah is considered a holiday, it is also a day of compassion and so we also say: Aveinu Malkeinu.

Why differentiate between ראש השנה and יום כיפור? We already learned one difference between the holidays:

מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק יט' הלכה ד'—ביום הכיפורים אין מזכירין בו יום טוב, שאין יום טוב ביום צום, אלא אומרים, ביום מקרא קודש הזה, ביום צום העשור הזה, ביום מחילת העון הזה; וחזתם, מוחל וסולח לעוונותינו ולעונות עמו ישראל ברחמים ומכפר על פשעיהם מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום צום הכיפורים והזמנים ומקראי קודש. ואין מזכירין בו לא מועד ולא שמחה, שאין שמחה בלא אכילה.

Translation: In the Yom Kippur prayers, we do not refer to the day as a Yom Tov because a day cannot be both a Yom Tov and a fast day. Instead we say: B'Yom Mikra Kodesh Ha'Zeh, B'Yom Tzom Ha'Asor Ha'Zeh, B'Yom M'Chilas Ha'Avon Ha'Zeh. He then concludes by saying: Mochail V'Solaich L'Avonoseinu Oo'L'Avonos Amo Beis Yisroel B'Rachamim Oo'Michaper Al Pish'Aibem, Melech Al Kol Ha'Aretz Mikadesh Yisroel V'Yom Tzom Ha'Kippurim V'Hazmanim Oo'Mikra'Al Kodesh. We do not mention in the Bracha that the day is a Mo'Ed nor do we include a reference to Simcha because a person cannot feel Simcha in the absence of eating.

The second distinction involves a characteristic of ראש השנה that is largely ignored within our practices on ראש השנה; i.e. that it also ראש חודש. Whether to acknowledge the fact that the holiday of ראש השנה also represents ראש חודש became the basis of one of the

differences in practice between מנהג בבל and מנהג ארץ ישראל. The difference in practice is reflected in the issue as to whether you include the word: והשיאנו as part of מוסף שמונה עשרה on ראש חודש. According to the following source, quoted by several commentators above, which they viewed as representing מנהג ארץ ישראל, the line which begins: והשיאנו should be included as part of מוסף שמונה עשרה on ראש חודש:

תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ברכות פרק ט'—בתפילה רבי יוסי בר נהוריא אמר מקדש ישראל מחדש חדשים. רבי חייא בר אשי אמר מקדש ישראל וראשי חדשים. שמואל אמר צריך לומר והשיאנו. רב אמר צריך להזכיר בה זמן. תני רב הושעיא [בראשית א', יד'] והיו לאותות ולמועדים ולימים ולשנים.

Translation: Concerning Mussaf Shemona Esrei of Rosh Chodesh, Rabbi Yossi son of Nehorija held that the concluding Bracha of the middle Bracha should be: Mikadesh Yisroel Mi'Chadesh Chodoshim. Rabbi Chiya son of Ashi said that it should be: Mikadesh Yisroel V'Rosh Chodoshim. Shmuel said: It is necessary to include the line that begins: V'Ha'Si'Ainu. Rav said: The concluding Bracha must include the word: V'Ha'Zmanim. Rabbi Hoshaya taught: support for the position of Shmuel and Rav can be found in the following verse (Bereishis 1, 14): the sun and the moon shall serve as signs and for holidays and for days and for years.

We can conclude that a second basis to include the word: והשיאנו as part of שמונה עשרה on ראש השנה is that ראש השנה also represents ראש חודש. Why did some include the line that begins והשיאנו in מוסף שמונה עשרה of ראש חודש?

פסיקתא רבתי (איש שלום) פיסקא א'—והיה מדי חודש—שמעון בן אבא בשם רבי יוחנן אמר ספק הזכיר של ר"ח ספק לא הזכיר אין מחזירין אותו; וצריך בתפלה של מוספין לומר והשיאנו ה' א—להינו. הרי למדנו שראשי חדשים שקולין כמועדות שנאמר וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם (במדבר י' י') ואפילו כשבת שקולין הן ראשי חדשים נמצאת אומר שראשי חדשים שקולים כנגד המועדות והשבתות. ומניין שהם שקולים אף כנגד השבתות? ממה שהשלים בנביא (ישעיהו סו', כג') והיה מדי חודש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות.

Translation: Shimon son of Abba in the name of Rabbi Yochanon said: if one is unsure whether one has referred to Rosh Chodesh in Shemona Esrei, it is not necessary that he repeat Shemona Esrei. He should include the line that begins: V'Ha'Si'Ainu Hashem Elokeinu. The basis to treat Rosh Chodesh as a holiday is the verse: Oo'V'Yom Simchaschem Oo'B'Mo'Adai'Chem Oo'V'Roshei Chodsheichem (Bamidbar 10, 10). Thus we can conclude that Rosh Chodesh shares similar qualities with Shabbos. And so Rosh Chodesh is similar to Shabbos and the holidays. And how do we know that Rosh Chodesh shares qualities with Shabbos? Based on how the prophet, Yeshayahu, concludes his book of prophecy: And it shall come to pass, that every new month, and every Shabbos, all living beings shall come to worship before Me, says the Lord.

Why do we largely ignore the fact that ראש השנה also represents ראש חודש? ראש השנה is celebrated for two days. As a result, some would assume that each day of ראש השנה corresponds to one day of ראש חודש. When ראש חודש is celebrated over two days, the first

day of ראש חודש is considered the last day of the previous month and the second day of ראש חודש is considered the first day of the new month. Not so with ראש השנה. The first day of ראש השנה is designated the first day of תשרי and the second day of ראש השנה represents the second day of תשרי. In order that the general population not err in dating legal documents with some thinking that the second day of ראש השנה represents the first day of תשרי while others think that it is the second day of תשרי, חז"ל chose to all but ignore the fact that ראש השנה also represents ראש חודש⁶. The only reference to ראש חודש found in the current ראש השנה liturgy is in the details of the קרבן מוסף:

במדבר פרק כ"ט, ו' – מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לרית ניהח אשה לה:

Translation: Beside the burnt offering of the New Month, its meal offering, the daily burnt offering, its meal offerings and liquid offerings, according to what is required, for a sweet savor, a sacrifice made by fire to G-d.

One other phrase that is recited on the ראש השנה on שמונה עשרה is omitted in ראש השנה שלש רגלים and in ראש השנה מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון: ראש השנה on קידוש and in ראש השנה לבוש אורח חיים סימן תקפ"ב – סעיף ח' – בראש השנה וביום כיפור אין אומרים מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון, דראש השנה ויום כיפור לא מקרו מועד, משום דמועד הוא לשון ועד, כלומר שהיו ישראל מתוועדין ביחד במקום שבחר השם יתברך לשבתו בשילה או בירושלים, ושמחים יחד בשלמי שמחה וחגיגה, וזה לא היה כי אם שלש פעמים בשנה כמו שכתוב בפירוש [שמות כג, יז] שלש פעמים בשנה וגו', ולא בראש השנה ולא ביום כיפור.

Translation: On Rosh Hashonah and on Yom Kippur we do not include the words: Mo'Adim L'Simcha, Chagim Oo'Zmanin L'Sasson, holidays for joy and festivals for happiness, because neither Rosh Hashonah nor Yom Kippur are deemed to be a Moed. The word: Moed: comes from the root word: Va'Aid, congregate. In other words, Jews did not come together on Rosh Hashonah and on Yom Kippur in the place chosen by G-d to praise Him like they did at Shiloh or Yerushalayim where they rejoiced together by bringing sacrifices of joy and of the holiday. That took place only on the Three Holidays as it is clearly written in the Torah (Shemos 23, 17): three times a year, etc. but not on Rosh Hashonah and not on Yom Kippur.

מנהג ארץ ישראל AS HALACHIC PRECEDENT

The מחזור ויטרי והשיאנו in the שמונה עשרה opposed the practice of including the line that begins ראש השנה on עשרה and on יום כיפור. In his comments, he adds his opinion as to whether מנהג ארץ ישראל can be cited in resolving Halachic issues today.

מחזור ויטרי סימן שכ"ב – כל האומ' והשיאנו בראש השנה ויום הכיפורים אינו אלא טועה. ועליו הכת' אומ' (קהלת ב) והכסיל בחשך הולך. שאע"פ שהושבה תשובה מארץ ישראל שאומ' אותה אין בכך כלום. שמנהג ארץ ישראל לבדו. ומנהג בבל לבדו. כמו שמצינו תשובה שהרבה

6. The fact that מנהג ארץ ישראל included references to ראש חודש in their ראש השנה liturgy may be evidence that at one time מנהג ארץ ישראל celebrated ראש השנה for only one day.

דברים בין בני בבל ובין בני ארץ ישראל. וזה שפירשנו בתלמוד (חגיגה י' א')⁷ וליוצא ולבא אין שלום (זכריה ח). א"ר יוחנן זה היוצא מתלמוד לתלמוד. מפני שחלוקים במנהגם ובשמועותיהם ובפסקי הלכותיהם. שהרי לדבריהם אומר' והשיאנו בראשי חדשים. כדמפורש בתחילת פסיקתא הגדולה. ר' שמעון בר אבא אמ' בשם ר' יוחנן צריך לומר' והשיאנו בראשי חדשים. ואף חותמים בארץ ישראל בהזמנים כדמפורש בהרואה ירושלמי אצל תפילת ראש חדש רב אמ' צריך לומר בה זמן. ושמואל אמ' צריך לומר והשיאנו. לפיכך בארץ ישראל אומ' והשיאנו. וחותמי' בהזמני' בראש השנה כמו שמפורש במסכת סופרים. לפי שהוא ראש חדש. ואנו אין אומר' בו בראש חדש. לפיכך בראש השנה אין לנו לעשות כמותם. שהרי אף לומר בה זמן נסתפק לנו במסכת ערובין. ואף על פי שחל מידי שנה בשנה. מפני שלא נקראו רגלים דמדתרגמ' זימנין. ומתוך הדברים למדנו שכל שאינו רגל אינו חשוב לא מועד ולא זמן לקרותו כן בעיקר השם.

Translation: All those who include the line that begins V'Ha'Si'Ainu in the Shemona Esrei of Rosh Hashonah and Yom Kippur are in error. Concerning them, the Tanach declares (Kobeles 2): the fool walks in darkness. Although a Response penned in Eretz Yisroel asserts that the line that begins: V'Ha'Si'Ainu should be recited as part of Shemona Esrei of Rosh Hashonah and Yom Kippur, that opinion is of no concern to us. Minbag Eretz Yisroel and Minbag Bavel are to be viewed as being independent of each other. We find that to be true about many issues that divide Minbag Eretz Yisroel and Minbag Bavel. The importance of keeping the two Halachic systems apart is hinted to in what we learned in the Babylonian Talmud (Chagigah 10a): Neither was there any peace to him that went out or came in (Zechariya 8). Rabbi Yochonon said: that is a description of a person who seeks Halachic answers from both the Babylonian and Jerusalem Talmud, The problem in consulting both works is that they disagree on many customs, derivations and Halachic issues. As we see in this matter, the Jerusalem Talmud held that the line that begins V'Ha'Si'Ainu is to be included in the Shemona Esrei of Rosh Hashonah and Yom Kippur. So too we find in the book: Psikta Gedola- Rabbi Shimon son of Abba said in the name of Rabbi Yochonon that we recite the line that begins V'Ha'Si'Ainu in the Shemona Esrei of Rosh Chodesh. In addition, as part of Minbag Eretz Yisroel, they conclude the middle Bracha of Mussaf Shemona Esrei of Rosh Chodesh with the words: Ha'Zmanim as it is explained in the Jerusalem Talmud in the chapter that begins: Ha'Ro'Eh- Rav says to include: Ha'Zmanim. They also conclude the middle Bracha of Shemona Esrei of Rosh Hashonah with the word Hazmanim. We also learned in Maseches Sofrim that the reason to do so is because Rosh Hashonah represents the additional characteristic of being Rosh Chodesh. It is our practice not to conclude the middle Bracha of Shemona Esrei on Rosh Chodesh in that manner. Therefore on Rosh Hashonah we do not conclude the middle Bracha of Shemona Esrei in that manner, as well. Even the practice of reciting the Bracha of Shebechyanu on Rosh Hashonah was brought into question in Maseches Erwin even though it is a holiday that returns year after year. However, it is also a holiday that is not considered one of the Three Holidays and the word: holidays is translated into Aramaic as Zmanim, times. From the discussion there we can conclude that any day which is not one of the Three Holidays is not a Mo'Ed and not a Zman and a reference to their being a Zman should not be included in a Bracha in which G-d's name is mentioned.

7. תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף י"י ע"א א' – (זכריה ח') וליוצא ולבא אין שלום, אמר רב: כיון שיוצא אדם מדבר הלכה לדבר מקרא – שוב אין לו שלום. ושמואל אמר: זה הפורש מתלמוד למשנה, ורבי יוחנן אמר: אפילו מתלמוד לתלמוד.

Translation: Neither was there any peace to him that went out or came in, Rav said: As soon as man goes forth from Halachic to Scriptural study he no longer has peace. And Samuel said: It means one who leaves Talmud for Mishna. And Rabbi Yochanan said: Even one who goes from Talmud to Talmud.